

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er naturligvis en replik til ministeren, og den skal munde ud i to spørgsmål.

For det første vil jeg sige med hensyn til det rent historiske, at jeg jo også er gammel nok til at huske de tyske flygtninge. Den behandling, de fik fra den danske stat, var utrolig reel. Det var under Johannes Kjærbøls ledelse. Jeg vil opfordre ministeren til at læse Henrik Havreheds disputats. Behandlingen var utrolig reel.

At den danske befolkning undertiden opførte sig underlødigt, hang jo sammen med, at der var opstået det had til besættelsesmagten, som ramte disse stakkels tyske flygtninge. Men behandlingen fra statens side var reel, fordi den opfattede en flygtning som flygtning. Staten sikrede, at man havde tryghed, at man fik mad, tag over hovedet og så i øvrigt vidste, at en flygtning naturligvis skal hjem. Det er det, jeg savner i dag hos de danske myndigheder.

Ministeren siger, at repatriering er umulig, men vil han så ikke give mig ret i, at dermed har man jo også sagt, at den forudsætning, de er kommet ind under, nemlig at det er midlertidigt ophold, er bedragerisk brudt, for de går automatisk over i permanent ophold. Så har man trukket befolkningen om ved næsen. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg simpelt hen lige principielt vil stille ministeren, er: Er ministeren ikke enig med mig i, at en flygtning ikke skal integreres, for i det øjeblik, en flygtning bliver integreret, er han blevet gjort til indvandrer? Deri ligger ikke, at han ikke skal have lov til at være aktiv og i det hele taget bruge sin arbejdskraft. Det ophæver ikke, at formålet med hans ophold ikke er at blive integreret, men simpelt hen at have sikkerhed, indtil han kan vende hjem.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne have lejlighed til virkelig at bemærke, at det glædede mit hjerte at høre en Venstreminister træde i karakter og fortælle om de oplevelser, som de tyske flygtninge i Danmark desværre mødte, og at vi ved, at der også var en hel del tyske jøder, som blev afvist ved de danske grænser og blev sendt tilbage til udryddelseslejrene under og før Anden Verdenskrig. Det er et sørgeligt kapitel, som man kan lære af, så man ikke begår de samme fejl igen.

Og det, jeg også gerne vil bruge lidt tid på, er, at det også er kommet frem, at min egen læge-stand, mine egne kolleger, i den samme periode

heller ikke gav de tyske flygtningebørn den behandling, de burde have fået. Det er en meget beklagelig periode af den danske historie, og det glæder mig, at ministeren fremhævede det herfra.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo ikke så ofte, at jeg bruger den slags stærke ord som hr. Søren Krarup, men sådan med sproglig moderation er jeg faktisk enig i, at der var tale om et bedrageri over for befolkningen, da man vedtog jugoslaverloven.

For hvori bestod bedrageriet? Jo, det bestod i, at man gik ud og bildte den danske befolkning ind, at den situation, der var i Jugoslavien, formentlig ville være overstået i løbet af nogle få år. Ved at forhindre disse mennesker i at få gennemført deres ret til at søge asyl – ved at holde dem i denne her tilstand i 2 år, det viste sig så at blive 3 år – kunne man undgå asylbehandling, og de kunne så rejse tilbage igen. Det var det, der var bedrageriet. Og for enhver, der fulgte med i Jugoslavien, var det åbenlyst, at det ikke ville ske. Det var åbenlyst, at den situation ville komme til at vare meget længere. Og så meget desto mere var det forkert, at man ikke gav folk lov til at få deres asylsag behandlet. Så det var deri, bedrageriet bestod.

Kendsgerningen er så nu, at de her folk jo primært kom fra 1992-1994, det var den helt store gruppe, og de har i dag været her i 8-10 år. De skal selvfølgelig ikke sendes tilbage.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Krarup og jeg er jo enige om, at efter 7 år skal flygtninge gøres til indvandrere, for det står der i den nye udlændingelov, som vi har vedtaget. Vi er også enige om, for det står også i loven, at hvis de er velintegrerede, så sender vi dem ikke tilbage efter 5 år.

KL 15.05

Jeg bliver så spurgt, om jeg er enig i, at en flygtning ikke skal integreres. Jeg vil sige det positivt på følgende måde: En flygtning skal forberedes på enten at sendes hjem, hvis det er muligt inden for 7 år, eller på at blive i Danmark, hvis det ikke er muligt, at vedkommende kommer tilbage.

I begge tilfælde er det godt, at vedkommende bestiller noget, og at vedkommende er integreret på arbejdsmarkedet, for dermed mener jeg blot, at man er i arbejde. Det er godt for alle. Både for